

Forfatter: Aakjær, Jeppe

Titel: BILLEDHUGGEREN. (Karl-Erik Forsslund.)

Citation: Aakjær, Jeppe: "BILLEDHUGGEREN. (Karl-Erik Forsslund.)", i Aakjær, Jeppe: *Digte 1908-1918. - 1918*, Gyldendal, 1918-19, s. 272. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-aakjaer02val-shoot-workid101377.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Digte 1908-1918. - 1918

BILLEDHUGGEREN. (Karl-Erik Forsslund.)

TRÆD ud, træd ud, du Stenens Sjæl,
snehvid og ren og skønlændet!
Jeg aner din Ynde, jeg ser dig saa vel
og lukker Øjnene blændet.

Der i dit Bur af raa Porfyr
du drømte fra evige Tider.
Men Stenen blev Blomst og Blomsten Dyr,
og Dyret blev Mand omsider.

Og Velklang steg af Larm og Gys,
bebo'de Verdner af Kaos.
Træd ud og funkl i Dagens Lys
som Gudestøtten i Naos!

273

Bliv Menneske, bliv en Kvinde myg,
bliv Mand med mægtige Lemmer!
Se, Menneskeheden er brudt og syg
og snørt i Lænker og Remmer.

Her stavrer sulten Fattigdom;
afpillet dens Rygrad luder;
en Pose af Skind, indtørret og tom,
et formløst Skræmsel af Knuder.

Her svingler en Rig i sin Drukkenskab,
en buldrende Tønde paa Foden,
en svullen Klump Kjød, en Bug og et Gab,
en Byld som ret snart bliver moden.

Og oppustet Bug og skrumpent Skind
og alle Fælhedens Faser
de dølger sig skamfuld, de svøbes ind
i dølgende Slør og Laser.

Den Riges Last skal faa sin Bekomst,
og Fattigdommen forsvinde.
Du hvide Sten, slaa ud i Blomst,
bliv Mand, bliv skønlemmet Kvinde!

Hver Lyde lav, hver Svaghed bleg
fordømte er til at falde
i Livskampens vaarlige Terningleg,
hvor alle brydes med alle.

Engang din Trængsel er længst forbi,
du Drøm om Skønhed og Styrke.
I hellig Nøgenhed ren og fri
som Gud skal Manden dig dyrke.

Ved hver en Vej, - fra Eng og Park,
du skal mod Vandreren nikke,
i Skolen, i Hjemmet, i Skov og Mark
du møder de Unges Blikke.

274

I Kamrets Ro, hvor Mandens Glød
dybt Hustruens Kjærlighed nyder,
der skal du staa, saa i hendes Skjød
din Skjønhedsform han gyder.

Og se, en rankfødt Helteslægt
skal lege ved Jordens Sider -
harmonisk og smidig, med Saarene lægt
mod nye Sejre den skrider.

O du min Drøm, du Stenens Sjæl,
som endnu i Mørket strømmer,
jeg aner din Form fra Isse til Hæl,
hvor dybt i Bjærget du drømmer.

Med lukte Øjne tyst du staar
og mod mig Armene rækker.
Min Mejsel hugger, min Hammer slaar,
i Sang jeg af Søvnens dig vækker.

Marts 1908.